

KÖZHIR

1986.04.17A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XXV. évf. 8 szám.

MOZAIKOK

As elmúlt héten lezajlott a küldöttgyűlés. Szerény véleményem szerint évek óta ez a gyűlés sikerült a legjobban. A felszólalók nagy része a hivatalos körítés nélkül tárlta a problémákat. Ezek a problémák nem élnének tovább. Kiutat kell keresni.

Még a nyári táborban megfogalmazódott az, hogy milyenek legyenek azok az a végzős hallgatók, akik öt év után elhagyják egyetemünket.

„...Legyenek olyanok, akik ha kell, életpályájuk során többször is képesek újítani, megújítani, akik értékeket teremtenek és adnak tovább nemcsak napi nyolc órában. A társadalmat akarják javítani és ezért felelősséget is éreznek.” Ez a gondolat alkotta a küldöttgyűlés gerincét. Gáldi György:

Az hiszem, hogy ez egy olyan fórum a karon, ahol a KKT / Kari Képviselő Tanács / eddig végzett munkájáról, ill. az újfajta, hallgatói alapon álló képviseleti rendszerrel kapcsolatban felmerülő problémákról szót kell, és szót szabad ejteni. A Kari Ifjúsági Parlament elfogadta az újfajta képviseleti rendszert létrehozó szabályzat tervezetét. Teljesen új alapon szerveződött meg karunkon a hallgatóság képvisellete. Szeretném hangsúlyozni azt a szót, hogy a hallgatóság képvisellete, és nem csak a KISZ-tagság képvisellete. Elköszelhető az is, hogy a kari ifjúság minden próbálkozásunk ellenére nem ismeri megfelelően azt a képviseleti rendszert, ami az eddigi tanszéki képviselet helyébe lépett. A KKT feladata az, hogy a tanköröktől, ill. egyénektől felkerülő problémákat megoldja, ill. segítsen megoldásában. Az első lépésben a tk. próbáljon megbeszélni a tanárával, esetleg a tanszékvezetővel, és csak ezután forduljon a KKT-hoz.

Valószínűleg hibát követtünk el, amikor nem próbáltunk meg szélesebb körben véleményt gyűjteni. A levont konzekvencia feltétlenül az kell és csak az lehet, hogy ezek után mind a KKT tagjainak, mind pedig a más helyeken dolgozó

KISZ-vezetőknek is nagy figyelemmel kell lenniük az irányban, hogy ez a hallgatói képviseleti rendszer végre betölthesse azt a hivatását, amely céllal létrehoztuk.

A karon több kis magocska van különböző érdeklődési körrel. Ez lehet a turisztikától a vasútmodellezésig nagyon sok minden, amelyek önmagukban, kis mikroközösségekben 3-4 fővel elvannak. Ha ezeket megpróbáljuk kari szinten összefogni, összehozni, hogy tudjanak egymásról, akkor az egy olyan folyamat kezdete lehetne, ahol az emberek igazán érzik, hogy a KISZ tevékenységi kört biztosít számukra: Úgy érzem, hogy ha ezen közösségek közül néhányhoz a KISZ a nevet adná, és ezek a KISZ keretein belül működnének, akkor fogékonyabbak lesznek a KISZ dolgai, problémái iránt. A KISZ természetesen nem csak a nevet adná, hanem a támogatását is, amely jelenthet akár anyagit, akár erkölcsi. Petrács Péter:

A KKT-t hallgatói alapon megválasztották. Voltunk benne hatan párt-tagok, pártvezetőségi-tagok, kari vezetőségi-tagok. Mindenki olyan, aki már előtte is letette a névjegyet. Azoknak az embereknek, akiknek amúgy is elvette az idejét a halódó KISZ-nek az éltetése, nem maradt energiájuk arra, hogy a KKT-ban hatékonyan dolgozzanak.

A másik probléma az, és ezzel nagyon keveset foglalkozunk, hogy elhaltak a KISZ alapszervezetek. Kimondhatjuk, hogy elhaltak. Nem léteznek. Valahol ott tartunk, hogy nem tudunk megmozdulni.

Azt mondjuk, hogy a kongresszus után majd részletesen kidolgozzuk, és így tovább. Valahogy mindig kongresszus előtti ez a hangulat. Úgy érzem túl sokat foglalkozunk általános politikai kérdésekkel. Nem próbáltunk magyarázatot keresni arra, hogy a saját hétköznapi életünkben hogyan hozzuk létre egyáltalán a KISZ megmaradását, az alapszervek működését. Egyáltalán szükség van-e arra, hogy az alapszerveze-

KÖZHIR

tek fennmaradjanak? Hogyan működjön tovább a KISZ.

Még egy javaslat-szerű dolgot mondanék. A KISZ-táborig, vagy a KISZ-táborban gondoljuk át azt, hogy a jelenlegi szervezeti felépítési struktúrákat megtartjuk-e. Megfelel-e a mi kereteinknek? Úgy tudom, ebben a kérdésben az Egyetemi KISZ Bizottságnak feltétlen hatásköri joga van.

Illés Árpád:

Felöltött bennem az, hogy a KKT miért olyan, amilyen. Talán egy lehetséges válasz: A KKT-ban résztvevőknek más funkciójuk is van. Az nem következett be, hogy két szék között a földre estek, de a KISZ még mindig erősebb kötés számukra, mint a KKT. Úgy érzem, a KKT-ba olyan embereket kellene betenni, akik nincsenek elhalmazva funkcióval. Ez lenne nekik az első, és ezért azt csinálnák amivel meg lettek bízva.

Kelemen László:

Gyuri említett egy olyat, hogy az öntevékeny köröket össze kellene gyűjteni és a KISZ néhányhoz adná a nevét. Ez a megfogalmazás lehet, hogy neked sem sikerült, de valahogy visszatevészt kellett bennem. Tegyük fel, hogy vannak nálunk öntevékeny körök. Két eset lehetséges. Az egyik, hogy az ilyen körökben résztvevők maguk is aktív KISZ-tagok. Ebben az esetben nem kell a KISZ-nek a nevét adnia hozzá, hiszen úgyszólván a KISZ keretein belül működik. A másik része ezeknek az öntevékeny köröknek vagy működnek, vagy szeretnék működni, akik viszont valamilyen okból ellenszenvesnek a KISZ-szel. Vagy nem tetszik a szervezet, vagy nem tetszenek a tagok, vezetői stb. Azt hiszem ezekhez hiába mennénk oda, mint KISZ-tagok, vagy vezetők, hogy te ide figyelj, mi támogatunk beneteket, a kereteink között működhetnétek. El se fogadnák ezt, mert valamilyen okból ellenszenvesnek a KISZ-szel, és azt mondanák, hogy nem kéri a KISZ nevét. És azt hiszem, itt valahol kibékíthetetlen ellentét van.

Más. Mint tudjátok, a Közérlelő felelős szerkesztője vagyok. Talán azt is tudjátok, hogy a Közérlelő a KISZ-szel karöltve szintén halódik egy kicsit. Az utánpótlás problémáját sajnos elhanyagoltuk az utóbbi időben. Most néhány ember készíti az újságot, és ez a néhány annyira le van terhelve, hogy utánpótlásról is nehezen tud gondoskodni. Félek attól, hogy a Közérlelő gyorsabban, mint a KISZ, vagy a KISZ-szel ellentétben megszűnik.

Végül egy harmadik téma, ami egy kérdés lenne. Erről a zsolnai kapcsolatról nagyon keve-

set tudunk. Ezt, mint egyszerű küldött kérdésem. Az eddigi információkból úgy tűnik, mintha ez a zsolnai kapcsolat egy csereüldötetés jellegű lenne, és semmi más konkrétumot nem tudunk, pedig én biztos vagyok benne, hogy ez ennél sokkal több.

Aszity Sándor:

Csak egy kis részt szeretnék kiemelni a beszámolómból, a politikánk című fejezetből. Nagyon fontosnak tartom ezt a részt. A megújulási folyamatban a párt támogatása és segítsége döntő tényező. A PB 1985-ös határozata az ifjúságpolitikáról felhívja a Kari Pártszervezetek és minden egyes párttag figyelmét arra, hogy ebben támogatóan és segítően vegyen részt. Vagyis, hogy a Pártszervezeteknek és a párttagoknak nagy felelőssége van ebben a megújulási folyamatban. Mind az oktatói, mind a hallgatói párttagoknak. Itt történt már említés arra, hogy a KKT-ben is van hat hallgatói párttag, de legjobb tudomásom szerint a Karon kb. 45-50 hallgatói párttag van, és ezeknek az embereknek itt a politikánk szerint mindannyiuknak igen komoly és aktív szerepet kellene vállalnia a KISZ-ben is. Ha én ezt az 50 embert ott látnám a KISZ-szervezetben, akkor lehet, hogy nem ez lenne a helyzet. Ugyan úgy az oktatói párttagoknak is nagy felelősségük van, mert én az 5 év folyamán nem találkoztam a pártinstruktórommal úgy, mint pártinstruktórom. És gondolom ez más évfolyamokon is így van.

Michelbergel Pál:

Van egy haladó, tudományos alapokon álló társadalmi rendszer, a szocializmus. Van egy másik, egy több évszázados tapasztalatokkal rendelkező, nem tudományos, de prakticista alapokon felépülő társadalmi rendszer, a kapitalizmus. Ez a két társadalmi rendszer éles versenyben van, és a közöttük lévő harc valahogy el fog dőlni. Reméljük, ez éles verseny lesz, és nem éles lövészet, mert ez a két rendszer halálát jelentené. Ezt a kesztyűt fel kell venni, és valamilyen módon ki kell törni ebből a bűvös körből, amiben mi vagyunk. Azt, hogy a Szovjetunió gazd. erőforrásai milyenek, azt most ne taglaljuk. Egy biztos. Nekünk, magyaroknak a gazd. erőforrásaink igen szerények, és tulajdonképpen a VI. ötéves tervben nem volt komoly műszaki fejlesztés. Takaréklángra állítottuk azt. Nincs akkumulálva az az új technika akár termelőeszközben, konstrukcióban, szolgáltatásban, amivel a következő időszakban a nagy ugrást meg lehetne csinálni, az elkövetkező időben tehát ezt is meg kell teremteni, plusz a nagy ugrást is meg kell tenni anélkül, hogy

a megfelelő, kielégítő mértékű pénzeszközök tulajdonképpen rendelkezésre állnának. Mivel ezek a pénzforrások rendkívül szerények és mégis ki kell valahogy törni, ha nem akarjuk azt, hogy a 2000. év után valahol az országok egy főre eső nemzeti jövedelmének listáján a 80. hely környékén helyezkedjünk el, hanem valami elfogadható helyen. Mondjuk az első 10-ben, vagy az első 20-ban. Egyetlen egy bázis van. A fejekben meglévő, vagy betáplálható tudásanyag, és annak a hasznosítása. Ahhoz, hogy a bűvös kört feloldjuk, bizonyos előlegzésre van szükség. Sok szó esik manapság a műszaki értelmiség anyagi, erkölcsi megbecsüléséről. En is elmondom mindenhol, hogy nem kielégítő, de nincs miből ezen alapvetően változtatni. Valamit előlegezni kell a műszaki értelmiségnek is, és aki előlegez, az előbb-utóbb valamilyen módon fogja érzékelni ennek a megbecsülésének a hatását is. Ha már ez ilyen szépen benne van a politikánkban is, akkor a beszámolóban miért nem szerepel ennek az egész programnak a legalapvetőbb kérdése, a tanulmányi munka? Nem nagy frázisokat kell mondani, hanem aprópénzre kell adott esetben a dolgokat váltani, és ez a tanulmányi munka középpontba állítását jelenti. Nagyon fontosnak tartom a tevékenységeket is. Mindet. A Közérő szerkesztését, a videómagnó használatát, a képírást, a Kipufogó szerkesztést. Mindez hallatlan nevelő erőt jelent. Közéletiségre nevel, mozgósít, emberekkel való bánásmódra tanít meg. Többet ér, mintha beiktatnánk egy külön tantárgyat heti 4 órában a pszichológiai vezetési ismeretek címmel. Állítom, hogy abból a teóriából kevesebbet tanulnának, mint abból a praksisból, hogy kínlódnak, szervezik össze azt az újságot. Nem egyszerűen a jó jegy a kérdés, nem egyszerűen az ösztöndíj, nem egyszerűen a jó minősítés, hanem az, hogy a 80. vagy a 20. helyen leszünk az országok rangsorában 2000-ben, és meg fogom-e én kapni a nyugdíjamat, amit maguk fognak nekem megkeresni. A KISZ nem foglalt állást abban a kérdésben, melyszerint az állami vezetéssel a kapcsolatát jónak, elfogadhatónak, vagy rossznak ítéli meg. En ezt a kapcsolatot jónak tartom. Nem jeles, de jó. Miért jó, és miért nem jeles? Azért, mert a KISZ ebben is, mint sok más egyéb kérdésben is a defenzív politikát folytat. Valamit lép az állami vezetés és a KISZ vagy egyetért, vagy nem. De az a legkritikább esetben fordul elő, hogy a KISZ jönne offenzív javaslattal az állami vezetés felé. Ez pedig érzésem szerint igen szükséges volna.

Kádár Lehel:

Bevallom őszintén, nem Ászity Sanyi volt az első ember, akitől kritikát hallottunk a párt-instruktori rendszerre. Ez a rendszer a KISZ jelenlegi rendszeréhez igazodott. Elsődleges feladata a KISZ munkájának segítése. Ezalatt mi azt értettük, hogy ha valami ott folyik, akkor mi segítünk. Reméljük, az új szervezeti formációval már jobban fog ez is alakulni. Ehhez szorosan kapcsolódik az osztályfőnöki rendszer. Ez lehetne az első próbálkozás arra, hogy a fiatalok kezdeményezően lépjenek föl. Az osztályfőnöki rendszert át kellene tekinteni. A hallgatóktól várjuk itt is az ötleteket. Ti látjátok a legjobban.

Kárpáti Imre:

A Kelemen Laci hozzászólásához. Szó sincs arról, hogy a KISZ a legjobban működő öntevékeny csoportokat saját maga alá gyűrje, azokra nevét rákényszerítse. Épp az önkormányzatok létrejötte ad lehetőséget arra, hogy ne csak a KISZ égisze alatt lehessen valamilyen tevékenységet folytatni az anyagi források kizárólagosságából. Fordulhatnak mások támogatásért. Ez az új rendszerünk lehetőséget nyújt arra, hogy a KISZ-ben, vagy máshol végezzék tevékenységüket. Nagyon sok olyan kör működik a kollégiumban, amely a KISZ-től teljesen független, anyagi erőt a kollégiumtól meríti.

A zsolnai kapcsolatról. A Kari KISZ ezt a kapcsolatot azzal vette föl, hogy évfolyam-szinten dolgozó aktivistáinak valamilyen módon jutalmazási lehetőséget biztosítson. Jelen pillanatban ez a kapcsolat ezt tudja.

Tóth János
332 tk.

mikor beléptem a konyhába a kenyérrel ő a szekrényt rakosgatta megálltam rá néztem én még nem tartottam ott csak egy lányt láttam aki itt van a konyhában azt mondta menjek le kenyérért itt van s néz rám mosolyog mindjárt én is nézni fogom aztán megfogom a tarkóját a haját magamhoz húzom és megcsókolom sőt ha... nemcsak megcsókolnám hanem a ruhája alá nyúlnék érezném testének hullámzását szorítanám hogy levegőt is alig kapna hallgatnám a zihálását testem átvinné testének ritmusát megragadtam a haját ő hátrafesztette a fejét ha elengedtem volna kegyetlenül beveri a szekrénybe

Bariska

TALLOZGATÓ

Most egy olyan sajtótermékben Tallóztatunk, mely valóban nagyon kevesekhez juthatott el. A KÖZHIR hasábjain egy olyan cikkből szerepel válogatás, mely az ELŐRE bukaresti magyar napilap 1986 január 12-i számában jelent meg. Kezembe érdekes módon került, egy X romániai városban egy újságárus akinél képeslapokat vettem, megkérdezte honnan jöttem. Válaszomat hallva ingyen, pénzt a viláért sem elfogadva, nyomta kezembe a már jó pár hetes újságot. Úgy érzem, nem baj ha mások is olvashatják a lapszám egy igen érdekes írását.

A TÖRTÉNELMI HAMISÍTÁS VESZÉLYES JÁTÉKA

Budapesten 1984-ben Történelmi atlasz jelent meg a középiskolák számára, melyet 19, kötetű hat doktori fokozattal rendelkező kutató állított össze. Az atlasz azzal az igénnyel lép fel, hogy egész földgömbünkön bemutassa a népek fejlődését minden történelmi korokban. Alábbi megjegyzéseinkben nem szándékozunk az atlaszt a maga egészében elemezni. Természetesen figyelmünket arra összpontosítottuk, hogy az miként tükrözi a románok történelmét.

Aki átlapozza ezt a Történelmi atlaszt, meglepetéssel tapasztalhat egy teljességgel megmagyarázhatatlan tény, és pedig azt, hogy összeállítói csak akkor ismerik és tartják tiszteltben a történelmi igazságot, amikor a kárpát - dunai - pontusi térségtől távolabbi területekről, népekről és országokról van szó, de amikor a terület múltját mutatják be a legrégebbi időkől napjainkig, hirtelen emlékeztetés ragadja el őket, az illető korokban figyelmen kívül hagynak döntő jelentőségű eseményeket és folyamatokat, sőt mi több, lelkiismeretfurdalás nélkül folyamodnak a tudományos világban rég ismert és igazolt, legegységibb igazságok meghamisításához.

Persze ez a megengedhetetlen mulasztás, nyilvánvaló hamisítás nem véletlen. Olyan cílokat követ, amelyeknek semmi közük a történelmi igazsághoz, a tudományos kutatás etikájához, s nyíltan szólva, el akar hitetni olyan ferdtéseket, amelyekkel - sajnálatunkra - a Magyar NK-ban megjelent más történelmi jellegű munkákban is találkozunk az utóbbi időben.

Az első és a legkirívóbb hamisítás, amelyet az atlasz tartalmaz, a szerzőknek, azon szándékából ered, hogy figyelmen kívül hagyják a román nép kárpát - dunai - pontusi ősi területét,

és ezáltal eredetét és folytonosságát is. Ennek eredményeként ebben a Történelmi atlaszban a románok először csak a IX. században jelennek meg vlachok néven (akiket azonban a szerzők nem azonosítanak már kezdettől fogva a románokkal) és jóval a Dunától délre helyezik el őket, míg magyarokat Havasalföldön, Intorsura Buzaului és Vrancea vidékén tüntetnek fel.

Vajon az atlaszt összeállító 19 történész közül egy sem ismerné azt az elemi igazságot, hogy a román nép az ősi trákok erőteljes geta - dákok ágának leszármazottja, hogy Európa egyik legrégebbi népe, amely átfogó kárpát - dunai - pontusi térségre terjed ki? A román nép ősei a dákok, egy ragyogó civilizáció megteremtői megszerverték azt az államot - Daciát -, amelyben mindig is laktak, s amely fénykorát az időszámításunk előtti I. században Burebista királyságának idején érte el, akiről a dionüszopoliszi felirat megjegyzi: "A Dunán túli és inneni területek ura." Burebista a geta-dákok világ etnikai, nyelvi, kulturális és gazdasági egységére elapozva, egyesítette az összes államszervezeteket egyetlen egységes, központosított és független államba - Daciába...

... E szomorú valóság ellenére, a szemlézett történelmi atlasz több térképén a régi, feudális, királyi Magyarország határait tüntették fel, s a magyar terület felett, vastag betűkkel szerepel Magyar Királyság - anélkül, hogy csak egyetlen egy esetben is Habsburg Birodalmat írának. Es a felirat csak Magyarország területén kívül, az északi Kárpátok oszcsain túl és még ezeken is túl, természetesen Bukovina fölött szerepel.

Természetesen a magyar történészek úgy mutatják be saját nemzeti történelmüket, ahogyan akarják. Am nem mindegy, nem lehet különböz az, hogy miként ábrázolják, pontosabban, miként ferdtik el elhallgatással, közvetlenül miként hamisítják meg nem igaz dolgok prezentálásával a román nép történetét. Nem lehet, hogy ne kérdészük meg, kinek használ es, milyen céllal hallgatják el következetesen a románok történelmének nagy momentumait? Miért érezték annak szükségét az atlasz szerkesztői, hogy többek között mellőzzék a román országok Havasalföld, Erdély és Moldva első politikai egyesítését 1600-ban Mihai Viteazul alatt, akit a székelyek is támogattak? Vajon az atlasz mai szerzői nem csúsznak a magyar nemesség pozíciójára, mely Erdély ősi román földjét el akarta szakítani és azon meszterkedett, hogy a nagy vajdát galádul meggyilkolja, véget vessen a román középkor legnagyobb aktusának?...

...Elferdítik a történelmi valóságot az atlasznak a második világháborúval kapcsolatos térképei is. Románia 1940. augusztus 30-i területi megcsönkítését úgy értékeli, mint "a második bécsi döntés nyomán Magyarországhoz csatolt területeket", s nem úgy, hogy ez ténylegesen egy fasiszta diktátum nyomán vérehajtott annektálás volt. Az 1944 augusztusi romániai antifasiszta és antiimperialista, társadalmi és nemzeti felszabadító forradalom nincs megemlítve. "A hazánk (vagyis Magyarország) felszabadítása 1944. IX. 23-1945. IV. 4." című térképen nem jelzik a román hadsereg nagységeit. Lehetetlen, hogy a 19 szerző közül egy sem hallott volna arról, hogy Magyarország felszabadításában a román hadsereg több mint 210 ezer harcossal vett részt, akik hősiességgel a legnagyobb véráldozatot hozták azért, hogy a szomszédos és baráti Magyarország városaiban és falvaiban felragyogjon a szabadság napja. A szovjet hadsereggel vállvetve harcoló román hadsereg vesztesége Magyarország területén

42 700 halott, sebesült és eltűnt volt. Ha az atlasz szerzői elfelejtették megkonzultálni a korabeli dokumentumokat és a harcok gazdag historiográfiáját, legalább számon tarthatták volna a Magyar NK szelvényében-hosszában fellelhető tíz és tízezer román sírhantjainak létét. Úgyszintén titok marad az is, hogy az atlasz szerzői miért csak a német csapatokat jelzik az illető térképen, melyek a felszabadító szovjet és román hadseregek ellen harcoltak, s miért felejtik el prezentálni a horthysta hadsereget is, amely, mint ismeretes, ádázul harcolt továbbra is a náci Németország hadseregei oldalán egészen Csehszlovákiáig bezárólag. Ismeretes, hogy a múlt tévedéseinek és hibáinak nyílt beismerése és elítélése nélkül nem lehet az ifjú nemzedéket a béke és a népek közötti megértés szellemében nevelni.

Az igazság elferdítése, a hamisítás, a félrevezetési kísérletek bármilyen téren történjenek is és bárki felé irányuljanak, különlegesen veszélyesek. Az általunk említett atlasz-
folyt. a 6. oldalon >>>

BME SAJTÓ IGAZOLVÁNY

SZERKESZTŐSÉG: KÖZHÍR

BELEPÉSRE JOGOSÍT A BME MINDEN
RENDEZVÉNYÉRE EGY VENDEGGEL!

ÉRVÉNYES:

HATÁRIDŐ NÉLKÜL

.....
.....
.....

dr. *Anna Sall*
BME KISZ EB ap. titkár

Hát itt van. Megszületett.

Az újszülött neve: új sajtós igazolvány.

Ő is kétnemű, mint minden normális lény.

A sárga színűből minden kari lap szerkesztősége és a Műgyetemi Stúdiós Munkabizottság /az MSMB/ kapott egy-egy darabot, hogy a bizonyítani akarók munkaeszköze legyen.

A narancssárgából 50 darab van, mindegyik fényképpel ellátott és névre szól. A szerkesztőségek, stúdiók legaktívabb tagjainak munkaeszköze /és jutalma/ ez az igazolvány.

Mindkettőt piros bőrtok védi, aminek külsején a "BME SAJTÓ" felirat figyelmeztet a tartalomra.

Az új igazolvány ingyenes belépést biztosít tulajdonosának plusz egy fő kísézőnek a BME

KISZ valamennyi rendezvényére: az R-klubba, az E-klubba, a Műgyetemi Mozi vetítéseire és a kari KISZ-rendezvényekre. /Természetesen a Széké Színház előadásaira is - azzal a megszorítással, hogy oda nem közvetlenül az igazolvánnyal lehet bemenni, hanem tiszteletjeggyel, melyet a Közművelődési Titkárságon adnak az igazolványra./

Remélhetőleg az új sajtós igazolvány kiküszöbölje elődei hibáit /ezeket a régi igazolványokat egyébként be is vonjuk/; minthogy személyre szól és a példányszámát szigorúan kordában fogjuk tartani - így becsülete, értéke a jövőben is megőrződik.

KISZ EB Sajtófrakció

KÖZHÍR

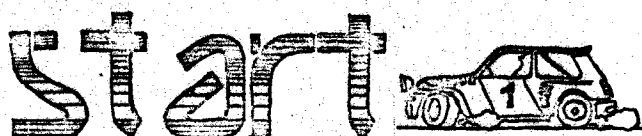
ban a ferdtések és hemisítások súlyosságát csak fokozza az a tény, hogy a történelemre - minden nép legbecesebb kincsére - vonatkozik, valamint az a körülmény, hogy tömeg-példányszámban a középiskolák tanulóihoz, tehát a fiatal nemzedékhez szól, amellyel szemben a tudósok és főként a történészeknek, az összes tanítóknak az a szent kötelességük, hogy a becsületesség és az igazságosság, a szomszédos országok, az összes békeszerető és haladásért küzdő országok és népek iránti szeretet és megbecsülés szellemében neveljék.

Kétségtelen, hogy az a mód, ahogyan összeállították ezt a Történelmi atlaszt, nem járul hozzá a fiatalok helyes, a szocialista hazafiasság, a szomszédos népek, az összes szocialista országok testvéri együttműködése szellemében való neveléséhez. Nyíltan, minden kertetelés nélkül meg kell mondanunk, hogy sajnos, a szerzők nem indultak ki ezekből az elvekből, figyelmen kívül hagyták jelenkorunk követelményét, a elavult, nacionalista, sovi-

nizta és revizionista szemlélet vezette őket.

A szemezgetés, válogatás mindig szubjektív. A kari KISZ helységben minden oktatási napon du. 1 és 5 között a teljes cikket elolvashatják. Lehet, hogy nem a legjellemezőbb részek kerültek be a KÖZHÍR-be, de talán nem volt érdektelen olvasásuk, miképpen ír a romániai magyar országos napilap 1986 januárjában a történelmi múltról. Kevés dolog van melyet a nacionalizmusnál jobban gyűlölk, nem ilyen alapállásból szerettem volna e cikkrészletet válogatni. Csak azt kívántam megmutatni, kicsit az utolsó Tallózató szellemét is követve, hogy nem csakélyek azok a feszültségek, melyek napjaink Közép-kelet Európájában léteznek. Ezek csökkentése mindannyiunk érdeke, felelőssége és kötelessége, bármely országban élünk s bármely nyelvet valljunk is anyanyelvünknek.

Gáldi György

technical sport magazin

Ezévben kicsit késve indul be a hazai rallye-gépezet. Hétvégén kerül sor az Országos Bajnokság első futamára. A nyitás - akárosak tavaly - a Mogúrt-Salgó Rallye. Az alábbiakban a verseny útvonalának térképe mellett néhány adatot közlünk a verseny útvonaláról - nem titkoltan kedvosináló gyanánt.

A műszaki gépátvétel időpontja:
április 17., csütörtök 16-18 óra

A verseny lebonyolítása:

1. nap: április 18., péntek

rajt: 9.00 cél: 18.00

2. nap: április 19., szombat

rajt: 7.00 cél: 13.00

A gyorsaságik sorrendben: pénteken

Zagyvaróna-Cered

1x13km, aszfalt

Cered-Bárna

1x8 km, aszfalt+makadám

Salgótarján-Kazár

3x4,4 km, aszfalt

Salgó Rallye

Bátonyterenye/Katalinakna-Szuha

3x15,5 km, aszfalt+murva

Szuha-Parádsasvár

3x8,4 km, aszfalt

Mátraháza-Mátraszentlászló

3x16 km, aszfalt

Mátraszentlászló-Szuha

3x6,3 km, murva+aszfalt

szombaton:

Zagyvaróna-Cered

1x13 km, aszfalt

Cered-Bárna

1x8 km, aszfalt+murva

Bátonyterenye/Szorospatak-Mátraalmás

2x8 km, murva

Mátraalmás-Galyatető

2x4,5 km, aszfalt

Mátraszentlászló-Mátraháza

2x16 km, aszfalt

Parádsasvár-Szuha

2x8,4 km, aszfalt

Szuha-Bátonyterenye /erdészházig/

2x11 km, aszfalt

Kazár-Salgótarján

2x4,4 km, aszfalt

A magyar film

A következő hetekben megpróbálnánk egy kis áttekintést adni az „áldott - átkozott” magyar filmművészetről.

Hol is tart ma a magyar filmkultúra, egyáltalán érdemes-e magyar filmet megnézni, van-e mondanivalója egy hétköznapi ember számára is? Nos, ezekre a kérdésekre szeretnénk választ adni, és nem titkolt szándékunk megszerettetni ezt a titokzatos világot, amit a filmművészet takar.

Juhász László
Törő Csaba

ezentúl: DEMI STRONG

1986 február: a XVIII. Magyar Játékfilmszemle. Az esemény rangosságát az is növelte, hogy az előkelő Kongresszusi Palotában rendezték meg, eltérve a korábbi helyszíntől, a Kossuth Filmszínháztól.

19 film / köztük dokumentumfilmek is / játékfilmszemle!!? - /, tömeg, óriási tömeg / csak sajnos mindig itt /, mindenki beavatott, mindenki „ért hozzá nagyon”, s mindenki / tisztelet a kivételnek / nagyon sznob. Sokan / idősb nemzedék / csak azért jöttek el, hogy lássák az alkotókat / hogy öltözködjék, hogy is nézzenek ki /, s a Kongresszusi Központot - belülről / több beszélgetés fultanuja alapján / . Rajtuk és a „Szakmán” kívül szerencsére rengeteg fiatal volt, itt-ott-amott /néha a lépcsőn ülve/, s a korábbi évekhez hasonlóan sok „fejhallgatós ember” / külföldre szakadt hazánkiai? / . A fesztivál közönsége alapján voltak nagy sikerek, bukások, de ennek ellenére a filmek zömét a messzemenő közepszerűség jellemezte. S „kint” még ez sem. Rézség emberek az első sorokban / pálinkaszag! /, szexjeleneteken viháncoló emberek / nem csak tinédzserek /, s konklúziók: Örült filmek! / Csak ennyi lett volna? /.

Milyen is volt ez az év? A verseny, amelyben a 19 film közül - a szemle zsűrije szerint - talán 6 volt elfogadható.

Mindenki nagyon várta ezt az évet, mindenki nagyon készült rá. A „nagyok” nem voltak itt.

Hiányzott Jancsó, Kósa, Fábri, Kovács, Mészáros Márta stb. / a teljesség igénye nélkül / . Hogy miért? Erre talán Jancsó adta a legjobb választ. Nem tudok újat mondani a világról / sajnos ez nem csak rájuk vonatkozik - akik nem csináltak filmet - hanem azokra is (Kár) akik filmet csináltak, tisztelet a kivételnek (szerencsére volt)/.

Pedig az előzetes alapján inkább jónak vélték, mint rossznak. Gondoljuk csak át a tavalyi filmsesztivált, amelyre rányomta bélyegét a Redl ezredes. Mindenki várta az új „Szabó filmet”. S jött is . Azt mondták / Ők / , hogy jobb is így, hisz a kicsik / elnézést / így jobban érvényesülhetnek, egyenrangúbb, nyíltabb lehet a verseny / ? /.

Hogy ez így volt-e? Nem tudom. Mindenesetre még így is nehéz versenyezni a játékfilmekkel, a dokumentumfilmekkel / az egyébként jó dokumentumfilmekkel / , amelyek egész más stílust, más világot képviselnek / talán egyszer külön választják a kettőt /.

Vége van a fesztiválnak, s talán a filmek iránti lelkesedésnek is. Sokan, sokszor, sok helyen írtak már róluk, most még egyszer - talán utoljára - a díjnyertes alkotások / és a nem díjnyertes alkotások / közül eleve nézzünk fel néhányat. Ezek a kritikák végül is, nem lesznek igazi kritikák, hisz azoknál szubjektívebbek. Nem beszéltünk az alkotókkal, nem ismerjük igazán a szakma véleményét, a rendezői koncepciókat. Csupán egy vélemény lesz / talán grafon a?! / , egy kivülálló véleménye.

- DEMI STRONG -

Vedami baj van egyedele...

Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete

Felelős kiadó: Boros András

Felelős szerkesztő: Kelemen László

Főszerkesztő: Nauner Csaba

Készítették:

Tóth János, Illés Árpád, Juhász László,

Mitya, valamint Fábrián Zoltán, Bariska Gábor,

Tóth Jenő + 1-1 fő

(vagyis ők hárman hatan voltak)